

ΤΟ ΜΟΙΡΑΣΙΝ

Επέθανεν ο Γιαννακός
τζι' άφηκεν τους μοιράσιν
τζι' όπως τους γύπες ούλλοι τους
τσιπώσαν να το φάσιν.

Άδρωποι πόν εθέλασιν
ποττέ τους να τον δούσιν
μες την περιουσίαν του
θέλουν τωρά να μπουσίιν.

Όσον τζιαιρόν λαγκόδερνε
μόνος του στο κρεββάτι
κανέννας εν αρώτησε
για λόου του να μάθει.

Τωρά που μακαρίστηκεν
τζι' άφηκεν μας υγείαν
οι πρώτοι τζιοί καλλύτεροι
ζητούν περιουσίαν.

Σύρνουν καυκάδες τζι' απαιτούν
να τον κληρονομήσοιν
τζι' αχάριστοι, αχόρταοι
ούλλα να τα τυλιξουν.

Αντί να κάτσουν ήσυχα
στην πάγνη τους να κρύψουν
σαν τα γασούρκα τ' άγρια
φωνάζουν τζι' αγγανίζουν

Γεναίκα πον εδίκησεν
ποττέ να τον φροντίσει
τωρά ζητά τζιαι απαιτά
να τον κληρονομήσει.

Δοξάζω Τον τον Πλάστη μου
πον στα ψηλά τζιαι κρίνει
αχόρταους τζι' αχάριστους
στην κόλαση να στείλει.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤ. ΠΕΤΑΣΗΣ